

[Forsvarsministeren]

som regeringspartierne og Kristeligt Folkeparti har fremsat.

Jeg må anbefale, at Folketinget vedtager det dagsordensforslag, som er stillet af de tre regeringspartier og Kristeligt Folkeparti. Jeg må fraråde, at man vedtager Socialdemokratiets dagsordensforslag, og jeg må i særdeleshed fraråde, at man vedtager Socialistisk Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det, der kalder mig herop, er naturligvis det, forsvarsministeren var fremme med med hensyn til garnisoneringsplanerne. Ministeren udtalte, at det, det drejede sig om, var besparelser på driftsbudgetterne. Det har han da ganske ret i; det har vi ofte hørt fra regeringens side. Men jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at i dag er hele basis for det, der blev lavet ved forsvarsforligets indgåelse, smuldret. Der er ikke den samme baggrund for at lave disse garnisoneringsplaner, som der var på daværende tidspunkt, og det er derfor, vi i Fremskridtspartiet beder om, at forligspartierne i hvert fald sætter sig sammen og revurderer det, vi her taler om. Det er det eneste, vi ønsker.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, at det er besynderligt at konstatere, at forsvarsministeren er ude af stand til at forestille sig radikale besparelser på forsvarsbudgettet. Når radikale besparelser på forsvarsbudgetterne har kunnet gennemføres i lande, der teknologisk, administrativt og politisk er langt mere primitive end Danmark, når de kan gennemføres af vore allierede, må det også være muligt, hvis man har viljen til det, at gennemføre beskæringer af forsvarsudgifterne i Danmark.

Men sagen er jo, at viljen ikke er til stede. Det fremgår rimeligt klart af regeringens dagsordensforslag, at man fastholder den besynderlige forestilling, som blev lagt fast i Forsvarskommissionens beretning, at besparelser på forsvarsbudgettet skal være noget, man udmønter, når der er sket fremskridt i internationale nedrustningsforhandlinger, og ikke på noget som helst andet tidspunkt. Det undrer mig, at denne mærkelige sætning også er med i det socialdemokratiske dagsordensforslag, men det socialdemokratiske dagsordensforslag åb-

ner dog i det mindste for besparelser på mindst 300 mio. kr. og knytter sig således ikke totalt og entydigt til den CFE-nedskæring på 32 kampvogne, som både jeg og hr. Hans Hækkerup har kritiseret heroppefra som helt utilstrækkeligt i forhold til, hvad der må ske i Danmarks forsvarspolitik i de kommende år.

At der er meget, meget lidt entusiasme med hensyn til at overføre midler fra militæret til miljøpolitikken, har vi bemærket. Vi har bemærket, at det i det hele taget har skortet på en stillingtagen fra ordførernes side til de kolossale miljøproblemer, vi står over for. Det kunne være, at denne forespørgsel skulle have været rettet til de miljøpolitiske ordførere og til miljøministeren. Det kunne være, at det havde ført til mere interessante resultater end denne mekaniske gentagelse af forsvarspolitiske besværgelser. På den ene side siger forsvarsministeren, at nu er der med denne dagsorden basis for, at regeringspartierne, CD og Fremskridtspartiet kan gå ind i forhandlinger. Hvis CD og Fremskridtspartiet stemmer for denne dagsorden, kommer de med i forsvarsforligsforhandlingerne. Men stemmer Socialdemokratiet for regeringens dagsorden? Næppe. Kommer Socialdemokratiet med i forhandlinger? Sandsynligvis. Det ene af de partier, som ministeren siger skal med i forligsforhandlingerne, hvis man stemmer for regeringens dagsorden, har lige proklameret heroppefra, at hele grundlaget for Forsvarskommissionens beretning er smuldret.

Jeg forstår ikke logikken, og jeg er sikker på, at det er der heller ikke ret mange andre der gør, ud over at logikken vel sandsynligvis er, at man ganske enkelt ønsker at løsrive det danske forsvar fra enhver forbindelse med livets realiteter. Og livets tunge og ubehagelige realiteter er jo, at fjenden er der ikke mere.

Når forsvarsministeren siger, at det er så urealistisk at foretage en nedskæring af den størrelsesorden, som SF foreslår, tillad mig da at spørge: Hvad skal vi med Jyske Division? Hvad skal vi med en strøm af kampvogne, hvis formål var at føre fremskudt forsvar i Slesvig-Holsten mod et angreb fra Østtyskland? Hvor har man tænkt sig at de kampvogne skal køre rundt? Og måske endnu mere interessant: Hvorfor skal de køre rundt dér?

Jeg kunne nævne mange andre eksempler. Hr. Hans Hækkerup har nævnt talrige eksempler i aviserne i den sidste tid, bl.a. hvad angår en